

med et Beløb af 100 indtil 200 Kroner aarlig. Kommissionens Forslag herom finder Ministeriet hensigtsmæssigt, ligesom det antages, at de Jordbringer, som derved stilles til de paagjældende Lodsfer, ikke ere større, end at de ville kunne overkommes. Det er dog ikke fundet tilraadeligt at optage den af Kommissionen foreslaaede Begrænsning af Størrelsen af Pensionerne for den sidstnævnte Klasse af Lodsfer; denne vil nemlig omfatte Lodsferier, hvis Indtægter ere saa forskjellige, at Spillerummet mellem den laveste og den høieste Pension maatte gjøres saa vidt, at det vilde tabe sin Betydning. Der vil heller ikke ubetinget kunne tilsiges denne Klasse af Lodsfer Ret til at pensioneres af Eftermandene, da der blandt disse vil kunne findes Lodsfer, der kun have en Gjennemsnitsindtægt af 700 Kr. aarlig eller lidet derover, og som derfor næppe bør bebyrdes med Pensionering af Formanden.

Med Hensyn til Lodsensionskasserne har Kommissionen bemærket, at der ikke vil kunne forventes et heldigt Resultat af disse, saa længe de bestaa som særskilte, for hvert enkelt Lodsferi for sig bestemte Kasser, og at de først ved at sammenbrages ville blive istand til at udjævne de Tilfældigheder, der under den modsatte Ordning ville gjøre sig gjældende. Kommissionen formener derhos, at der nu er opparet en saa betydelig Kapital for Lodsensionskasserne, at der, under Forudsætning af at de forenes, er Anledning til at anvende den største Del af den aarlige Indtægt til Pensioneringen, medens der kun forbeholdes et mindre Beløb til Kapitalforøgelse. Som Følge heraf har Kommissionen foreslaaet, at der for Lodsferierne, med Forbigaaelse af Havneldsferier og Lodsferier med andet Hovederhverv end Lodsning, og frivillig Indtræden oprettes en af de særlige Pensionsskassers Formue og Indtægter dannet fælles Pensionsskasse, med Lodsugning i samme for hvert Lodsferi efter Størrelsen af dets i Fællesskassen optagne Kapital og dets hidtilværende aarlige Pensionsskassebidrag af Procenter af Lods- og Brilkepenge, og at Fællesskassens samlede aarlige Indtægt, ordentligvis med Fradrag af 10 pSt. til Kapitalforøgelse, anvendes til Pensioneringen.

Den Fordel, der vil opnaas ved en fælles Pensionsskasse for samtlige egentlige Lodsferier, med Undtagelse af Sundlodserierne og Nyordis Lodsferi, der, som ogsaa af Kommissionen bemærket, ikke kunne medregnes, da de med Hensyn til Pensionering ere væsentlig forskellige fra de øvrige Lodsferier, vil ikke være ubetydelig i Forhold til, hvad der ydes til Kassen, og under Forudsætning af almindelig Tilslutning fra Lodsferierens Side til Fællesskassens Dannelse finder Ministeriet, at der er al Grund til at anvende den væsentligste Del af Kassens aarlige Indtægt til Pensioneringen. Ministeriet er enigt med Kommissionen i, at der er Grund til at antage, at Lodsferierne, naar de oplyses om den Fordel, de ville opnaa ved Sammenslutningen, ville

findes villige til at indtræde i Fællesskassen, men det kan dog ikke lades ude af Betragtning, at det er muligt, at flere Lodsferier, uagtet den betydelige Fordel, Fællesskassen vil forstærke dem, kunne holde sig tilbage, og at Hensigten med Kassen i saa Fald kun meget ufuldkomment vilde naas. Kassens Tilblivelse bør derfor være afhængig af, at Tilslutningen til samme sker i et saadant Omfang, at en virkelig Forbedring af den nuværende Ordning opnaas; kun under Forudsætning heraf vil det være rigtigt at forbruge den væsentligste Del af den aarlige Pensionsskassensindtægt til Pensioner.

Kommissionen har foreslaaet, at Lodsinspektørerne og Lodsbohorderne ved de tre Sundlodserier samt Lodsolbermandene skulle være pensionsberettigede efter de sædvanlige Regler for Embedsmænds Pensionering, saaledes at Pensionerne udrededes af den af Statskassen til Understøttelse for Lodsferierne aarlig tilstaaede Sum. Da disse Lodsfunktionærers Stilling i flere Henseender er forskjellig fra de egentlige Embeds- og Bestillingsmænds, har Ministeriet ikke troet at burde optage dette Forslag, men maa formene, at denne Sag vil kunne ordnes ved, at der forbeholdes de Officerer, der ansættes som Lodsinspektører, Ret til Pension efter deres tidligere Stilling ved Spværnet, naar de afgaa fra Inspektørposterne, og at Lodsolbermandene som affædigede erholde i Pension samme Andel i Lodsfortjenesten som en affædiget Lods og desuden det foran nævnte Tillæg af Statskassen. Lodsolbermanden bidrager til Pensionsskassen; det synes derfor billigt, at der ligesom hidtil tillægges ham Lods og Del i denne. Under Forudsætning af den nævnte Pensionsberettigelse for Lodsinspektørerne maatte Sundlodserierne kunne overtage, hvad der ulykkeligere maatte være fornødent til Inspektørernes Pensionering, ligesom de bør pensionere deres Bogholdere.

Saad Bestyrelsen af Lodsvesenet angaar, har Kommissionen udtalt, at Staten som den, der spører Overtilsynet med Lodsferierne, bør afholde de Udgifter, der ere forbundne med dette Tilsyn, og at det er ubilligt at lægge Omkostningerne herved paa Lodsferne; den foreslaar derfor, at Staten afholder Lønningen til Overlodserne, Kontorholdsgodtgjærelse til dem og deres Reiseudgifter, samt Lønningen af Revisorerne, saaledes at de Procenter af Lodsindtægterne, der hidtil have været tillagte Overlods og Revisor, indbrages til Fordel for Lodsferne. Kommissionen bemærker, at Overlodserne, som Lønede af Staten, ville staa friere overfor Lodsferierne, og som Følge deraf være helbigere stillede med Hensyn til Tjenesten ved denne Lønningsmaade end ved den nuværende, som derhos medfører en høist ulige Lønning for hver af de to Overlodser, der hvad Ansvar og Arbejde angaar ere temmelig lige stillede. For Lodsrevisorernes Vedkommende har Kommissionen endvidere be-